

ET
EVENTYR
OM TRE

af HANS HANSEN

AA.

A/S PALLADIUM
præsenterer

ET EVENTYR OM TRE

Manuskript og drejebog:
HANS HANSEN

Fotografi:

Einar Olsen og Henning Bendtsen

Tone: Knud Kristensen

Klipning: Edith Schlüssel

Kopi: Johan Ankerstjerne A/S

Dekorationer: Erik Aaes

Musik: Hans Hansen

Instrumentation: Poul Clemensen

Indspillet af: Arne Hammelboe

Koreografi: Hans Brenaa

Iscenesættelse:

SVEND METHLING

Udlejning:

A/S Film-Centralen-Palladium

Lise Ringheim

PERSONERNE:

- Speakeren Dr. tech.
Paul Bergsøe
- Bella, kontorpigen *Lise Ringheim*
- Poul, isenkram-
kommiss — sanger. *Poul Bundgaard*
- Kjeld, studenten .. *Henning Moritzen*
- Nicolai, trækvogns-
mand *Arthur Jensen*
- Peter, instruktør
fra Hollywood *Gunnar Lauring*
- Peters sekretær . . . *Jeanne Darville*
- Fru Jensen, vice-
værtinde *Hedevig Schad*
- Danserinden *Viveka Segerskog*

Endvidere medvirker:

*Karl Stegger, Lis Allentoft,
Jakob Nielsen, Adelbaid Nielsen,
Jørn Roose, Jacobi Warnich.*

*Poul Bundgaard og
Henning Moritzen*

Der stilles forfærdeligt store krav til os allesammen nu om stunder — de er slet ikke til at overskue. Hvert andet øjeblik bliver det os så broget, at vi inderst inde føler, vi ikke kan gå videre med noget som helst, uden vi lige får løst hele verdensgåden først, men det magter vi nu ikke; desværre pådrager vi os efterhånden en stadig stigende dårlig samvittighed, *fordi* vi ikke kan. Og resultatet heraf er, at vi bliver trætte, kede af det og modløse.

Deri tager vi fejl: livet har to sider — allermindst — en glad og en meget mindre glad, og de har begge krav på at være der. Derfor har vi også lov til at more os en gang imellem, til at slappe af og drømme lidt. Det kan give bagslag at drømme for *meget*, men vi har lov at løbe risikoen. En fest efterfølges hyppigt af tømmermænd, men de fleste af os vil dog gerne risikere tømmermændene, *når blot der virkelig har været en fest forud!* Og hvad drømmene angår, så er de ikke alene et forsøg på et øjeblik at vende sig bort fra en tilværelse, der kan virke nok så irriterende ind imellem — og det er også af vore drømme, fremtiden spindes; og sådan har det været hele historien igennem. Det er på tide, vi også lærer at tage vore drømme til hjælp, at vi lærer at drømme rigtigt.

Hans Hansen

*Poul Bundgaard, Arthur Jensen,
Lise Ringheim, Henning Moritzen*

Handlingen

Der var engang en lykkelig by — sådan begynder den historie, som fortælles fra det hvide lærred. Måske genkender vi den by, der er tale om. Men hvadenten den nu hedder København, Skive, Stockholm, Løgstør, London — eller noget helt sjette, så er det jo egentlig så ligegyldigt. Men hvor lykkelig er den, når det kommet til stykket?

Der er tre unge mennesker, Bella, den en-somme kontordame, Kjeld, den fortænkte student, og Poul, firmaets yngstemand, som alle hundser med; ingen af *dem* synes nogetsomhelst er særligt lykkeligt. Studenten Kjeld har tænkt og læst og tænkt og læst, til han ikke forstår et levende muk længere. Bella sidder ensom og overset i sit triste pensionat, og hver-

dagen knuser ubarmhjertigt alle Pouls drømme. — Lidt af disse fornemmelser kender vi jo allesammen. Men disse tre unge mennesker tager hver for sig konsekvensen og træffer en desperat beslutning, som de lige skal til at fuldføre. I stedet vil tilfældet, at de får nok at gøre med at redde hinanden. For mens det jo er indlysende, at vi alle hver for sig i mørke øjeblikke kan finde al mulig grund til at smide kortene på bordet — så er det jo totalt fjantet, om andre skulle komme på sådanne tanker.

For vore tre hovedpersoner er der altså ingen diskussion, de må blive sammen for om muligt at overbevise de to andre om, at der måske er noget godt at få ud af livet. Penge

har de ingen af. Poul har lige mistet sit job, og Kjeld er blevet smidt ud af sit logi. Belæsset med Kjelds bøger — den eneste værdi de ejer — drager de af sted med en antikvarboghandler som første mål. Undervejs møder de en sær lille mand med en trækvogn, og på denne kører de ud i byen. Mens Poul og Kjeld er inde med bøgerne, viser den lille mand, der hedder Nicolai, Bella et interview med en dansk Hollywood-instruktør, der kortvarigt bor på et hotel i byen, bl. a. er han draget til sit hjemland i håb om at finde en pige, der i hvert fald *ligner* et menneske — og ikke et tomt pin-up hylster. Da de to unge mænd kommer ud, er Nicolai gået. Men han har sået en ide i Bellas hovede — han sagde, hun kunne blive en stjerne! Det er selvfølgelig noget

Gunnar Lauring, Jeanne Darville

vrøvl, det er hun godt klar over. Men det er første gang, nogen af et ærligt hjerte ligefrem har beundret hende. Oven i købet er vildt fremmed. Det er hendes første, virkelige lyspunkt i mange, mange år. Hun betror sig til de to andre, der i et anfald af galgenhumor tager forslaget helt alvorligt: Jo galere, des bedre, siger de. Og de trækker af med Bella — ind til det fine hotel, hvor manden fra Hollywood bor.

Men virkeligheden og ønskedrømmene har ikke altid så meget med hinanden at gøre. Efter et kort og uheldigt møde med filmmanden står de atter på gaden — og hvad nu? Da dukker Nicolai op og tager sig af dem. Sammen med ham oplever de en nat, der giver dem et og andet at tænke på. Desværre sker

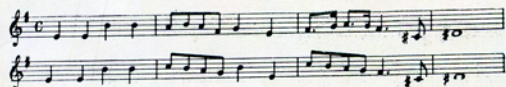
samtidigt det, at Kjeld forelsker sig i Bella — og hvordan kan de tre så beholde det kammeratskab, som i første omgang reddede dem? Da de to unge mænd næste morgen vågner, opdager de, at Bella er gået. Da går det op for dem, at for at vinde hende tilbage må de begynde helt forfra — og på en helt anden måde. For man kan ikke være noget for andre, før man kan klare sig selv. De må ud at erobre livet — hverdagen og glæden ved den — tilbage. Hvad dette fører til, fortælles i resten af filmen.

— — —

Det er en film om ungdom og livsglæde — og med sange, musik og dans. Det er en film, der er skrevet i det beskedne håb, muligvis at gøre os en smule glade.

*„Livet er dejligt“ synger Poul Bundgaard,
mens Arthur Jensen og Henning Moritzen lytter til.*

„Bellas vuggeviser“

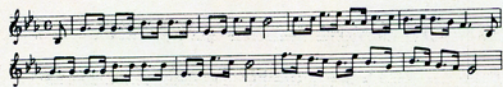
Dagen tav, og alt blev nattetille,
ingenting er mer så slemt,
natten hvisker: luk kun dine øjne,
for en stund er alting glemt:

Drøm alt det du helst vil drømme,
drøm den hele lange nat.

— — —

Men en dag bli'r alting helt forandret,
alt bli'r ligetil og nemt,
han vil komme, kysse mine øjne,
så er alt det onde glemt.

Drøm alt det du helst vil drømme,
drøm den hele lange nat.

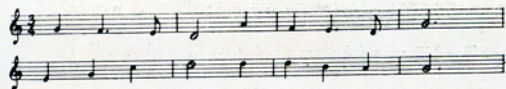
„Du er et eventyr“

Et eventyr er du — du er en drøm, et trylleri,
du er mine ømmes længsles sprøde melodi,
og du er æbleblomsters drys og sommerfugles leg,
du er alle søde smil, jeg mødte på min vej.

Ingenting er mere gråt og trist,
men alt er godt, fordi du kom til sidst.

Du er et eventyr, det bedste eventyr jeg kan
om en pige, sendt fra landet
vest for månen,
østen for solen,
eventyrets land.

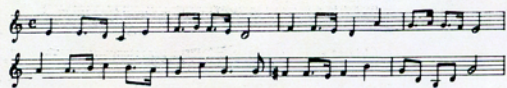
Sangene indspillet på plade af POLYPHON og TONO

„Livet er dejligt“

Livet er dejligt,
livet er skønt,
er mit refrain,
det syn's jeg er kønt.
Den, der ta'r alting
tragisk, bli'r snydt,
hver dag er livet ubrugt og nyt.
Og til en sang man kan li'
og en rask melodi
kan man snurre rundt
og glemme alt ondt og helt holde fri!

*Noderne udkommet hos
WILHELM HANSEN, Musikforlag*

„Op med humøret“

Op med humøret, blot man får begyndt,
går det som smør igennem tykt og tyndt,
blæs på det hele, mas bare på,
for værre end galt kan det jo aldrig gå.
Ih, hvor det luner, tænk, hvor er det rart,
at alting er så ligetil og klart,
alt er i lod, intet er forkert,
for hvo'n man end vender det, er man helgarder't!
Alt går ned og op
i sære rejchop,
og sådan bli'r det ved og ingen si'r stop
så derfor

op med humøret, eet er ganske sjov:
Le ad dig selv, dertil har man da lov,
alt er en rundtosset karrusel,
men hver gang så hopper man på alligevel!

